

nati non fuerint per susceptionem gratiae, tamen resurgunt propter conformitatem naturae ad ipsum, quam consecuti sunt ad perfectionem humanae speciei pertingentes.

SOLUTIO III.

Ad tertiam quaestionem dicendum, quod motus, sive actio aliqua se habet ad naturam tripliciter. Est enim aliquis motus, sive actio, cujus natura nec est principium, nec terminus: & alius motus quandoque est a principio supra naturam, ut patet de glorificatione corporis, quandoque autem a principio alio quocumque, sicut patet de motu violento lapidis sursum, qui terminatur ad quietem violentam. Est etiam aliquis motus cujus principium, & terminus est natura, ut patet in motu lapidis deorsum. Est etiam aliquis motus cujus terminus est natura, sed non principium, sed quandoque aliquid supra naturam, sicut patet in illuminatione caeci, quia visus naturalis est, sed illuminationis principium est supra naturam; quandoque autem aliud, ut patet in acceleratione florum, vel fructuum per artificium facta. Quod autem principium sit natura, & non terminus, esse non potest: quia principia naturalia sunt ad determinatos effectus diffinita, ultra quos se extendere non possunt. Operatio ergo, vel motus primo modo se habens ad naturam nullo modo potest dici naturalis; sed vel est miraculosa, si sit a principio supra naturam; vel violenta, si sit ab alio quocumque principio. Operatio autem, vel motus secundo modo se habens ad naturam est simpliciter naturalis. Sed operatio quae tertio modo se habet ad naturam, non potest dici simpliciter naturalis, sed secundum quid, in quantum scilicet perducit ad id quod secundum naturam est; sed vel dicitur miraculosa, vel artificialis, vel violenta. Naturale enim proprie dicitur quod secundum naturam est: secundum naturam autem esse dicitur habens naturam, & quae consequuntur naturam, ut patet in II. Physic. text. IV. & V. Unde motus, simpliciter loquendo, non potest dici naturalis, nisi ejus principium sit natura. Resurrectionis autem principium natura esse non potest, quamvis ad vitam naturae resurrectio terminetur. Natura enim est principium motus in eo in quo est, vel activum, ut patet in motu gravium, & levium, & in alterationibus naturalibus animalium; vel passivum, ut patet in generatione simplicium corporum. Passivum autem principium naturalis generationis est potentia passiva naturalis, quae semper habet aliquam potentiam activam sibi respondentem in natura, ut dicitur IX. Metaph. text. 11. Nec differt quantum ad hoc si ve respondeat passivo principio activum principium in natura respectu ultimae perfectionis, scilicet formae; sive respectu dispositionis quae est necessitas ad formam ultimam; sicut est in generatione hominis secundum positionem fidei; vel etiam de omnibus aliis secundum opinionem Platonis, & Avicennae. Nullum autem activum principium resurrectionis est in natura neque respectu conjunctionis animae ad corpus, neque respectu dispositionis quae est necessitas ad talem conjunctionem, quia talis dispositio non potest a natura induci nisi determinato modo per viam generationis ex semine. Unde etsi ponatur esse aliqua potentia passiva ex parte corporis, seu etiam inclinatio quaecumque ad animae conjunctionem, non est talis quod sufficiat ad rationem motus naturalis: unde resurrectio

(1) Al. ratione demonstrante non naturale.

io, simpliciter loquendo, est miraculosa, non naturalis, nisi secundum quid, ut ex dictis patet.

Ad primum ergo dicendum, quod Damascenus loquitur de illis quae inveniuntur in omnibus individuis ex principiis naturae creatis: non enim si divina operatione omnes homines dealbarentur, vel in uno loco congregarentur, sicut tempore diluvii factum est, propter hoc albedo esset proprietas naturalis hominis, vel esse in tali loco.

Ad secundum dicendum, quod ex rebus naturalibus non cognoscitur aliquid (1) non naturale ratione demonstrante; sed ratione persuadente potest cognosci aliquid supra naturam: quia eorum quae supra naturam sunt, ea quae sunt in natura, aliquam similitudinem repraesentant, sicut unio corporis & animae repraesentat unionem spiritus ad Deum per gloriam fruitionis, ut Magister in II. dist. 1. dixit, & simili modo exempla quae Apostolus, & Gregorius inducunt, fidei resurrectionis persuasive adminiculantur.

Ad tertium dicendum, quod ratio illa procedit de operatione illa quae determinatur ad id quod non est per naturam, sed naturae contrarium; hoc autem non est in resurrectione: & ideo non est ad propositum.

Ad quartum dicendum, quod tota operatio naturae est sub operatione divina, sicut operatio inferioris artis sub operatione superioris: unde sicut omnis operatio inferioris artis expectat aliquem finem ad quem non pervenitur nisi operatione artis superioris inducentis formam, vel utentis artificio facto; ita ad ultimum finem, ad quem tota naturae expectatio tendit non potest perveniri operatione naturae, & propter hoc consecutio ejus non est naturalis.

Ad quintum dicendum, quod quamvis non possit esse motus naturalis qui terminatur ad quietem violentam, tamen potest esse motus non naturalis qui terminatur ad quietem naturalem, ut ex dictis patet.

ARTICULUS II.

Utrum Christi resurrectio sit causa nostrae resurrectionis.

III. P. quest. LVII. art. 1. & 2. & I. ad Thess. cap. IV. lect. 2.

1. Ad secundum sic proceditur. Videtur quod Christi resurrectio non sit causa nostrae resurrectionis. Posita enim causa ponitur effectus. Sed posita resurrectione Christi non est secuta statim resurrectio aliorum mortuorum. Ergo resurrectio ejus non est causa nostrae resurrectionis.

2. Praeterea. Effectus non potest esse, nisi causa praecesserit. Sed resurrectio mortuorum esset, etiamsi Christus non resurrexisset: erat enim alius modus possibilis Deo ut homo liberaretur. Ergo resurrectio Christi non est causa nostrae resurrectionis.

3. Praeterea. Idem est factivum unius in tota una specie. Sed resurrectio erit omnibus hominibus communis. Cum ergo resurrectio Christi non sit causa sui ipsius, non erit causa aliarum resurrectionum.

4. Praeterea. In effectu relinquitur aliquid de similitudine causae. Sed resurrectio ad minus quorundam, scilicet malorum, non habet aliquid simile resurrectioni Christi. Ergo resurrectionis illorum non erit causa resurrectio Christi.

Sed contra. Illud quod est primum in quolibet gene-

(1) Al. deest dormientium. (3) Al. deest ergo. (4) Al. non autem ad effectum. Nicolai: non sic autem effectum.

nese, est causa eorum quae sunt post, ut patet in II. Metaph. text. IV. Sed Christus ratione suae resurrectionis corporalis dicitur primitiae (2) dormientium I. Corinth. V. & primogenitus mortuorum Apoc. I. Ergo sua resurrectio est causa resurrectionis aliorum.

Praeterea. Resurrectio Christi magis convenit cum nostra resurrectione corporali quam cum resurrectione spirituali, quae est per justificationem. Sed resurrectio Christi est causa justificationis nostrae, ut patet Roman. IV. 25. Resurrexit propter justificationem nostram. Ergo est causa nostrae resurrectionis corporalis.

QUÆSTIUNCULA II.

1. Uterius. Videtur quod vox tubae non sit causa resurrectionis nostrae. Dicit enim Damascenus Lib. IV. de Fid. orth. cap. XXVIII. Crede resurrectionem futuram divina voluntate, virtute, & nutu. Ergo cum haec sint sufficiens causa resurrectionis, non oportet ponere causam ejus vocem tubae.

2. Praeterea. Frustra vox emittitur ad eum qui audire non potest. Sed mortui non habebunt auditum. Ergo non est conveniens quod vox aliqua formetur ad resuscitandum eos.

3. Praeterea. Si vox aliqua sit causa resurrectionis, hoc non erit nisi per virtutem divinitus voci datam, unde super illud Psalm. LXXI. 34. Dabit voci suae vocem virtutis, dicit Glossa, resuscitandi corpora. Sed ex quo potentia data est, quamvis alicui miraculose detur, tamen actus qui sequitur, est naturalis, sicut patet in caecis miraculose illuminatis, qui naturaliter vident. Ergo si vox aliqua esset causa resurrectionis, resurrectio esset naturalis; quod falsum est.

Sed contra est quod dicitur I. Thessal. IV. 15. Ipse Dominus. in tuba Dei descendet de caelo, & mortui qui in Christo sunt, resurgent primi.

Praeterea. Joan. V. 25. & 28. dicitur: Qui in monumentis sunt, audient vocem Filii Dei, & qui audierint, vivent. Haec autem vox dicitur tuba, ut in littera patet. Ergo &c.

QUÆSTIUNCULA III.

1. Uterius. Videtur quod nullo modo ad resurrectionem Angeli operetur. Quia majoris virtutis est ostensiva resurrectio mortuorum quam generatio hominum. Sed quando homines generantur, anima non infunditur corpori mediantibus Angelis. Ergo nec resurrectio, quae est iterata conjunctio animae corpori, fiet ministerio Angelorum.

2. Praeterea. Si ad aliquos Angelos hoc ministerium pertineat, maxime videtur pertinere ad Virtutes, quarum est miracula facere. Sed eis non adscribitur, sed Archangelis, ut in littera patet. Ergo resurrectio non fiet ministerio Angelorum.

Sed contra est quod dicitur I. Thessal. IV. quod Dominus in voce Archangeli descendet de caelo, & mortui resurgent. Ergo resurrectio mortuorum ministerio angelico complebitur.

SOLUTIO I.

Respondeo dicendum ad primam quaestionem, quod Christus ratione humanae naturae dicitur Dei & hominum mediator, ut in III. Lib. dist. XIX. quest. unic. art. 5. quaest. 2. & 3. dictum est: unde divi-

(2) Al. deest dormientium. (3) Al. deest ergo. (4) Al. non autem ad effectum. Nicolai: non sic autem effectum.

na dona a Deo in homines mediante Christi humanitate proveniunt. Sicut (3) ergo a morte spirituali liberari non possumus nisi per gratiae donum divinitus datum, ita nec a morte corporali nisi per resurrectionem divina virtute factam: & ideo sicut Christus primitias gratiae suscepit divinitus, & ejus gratia est causa nostrae gratiae: quia de plenitudine ejus nos omnes accepimus, gratiam pro gratia: Joan. I. 16. ita in ipso inchoata est resurrectio, & resurrectio sua causa est nostrae resurrectionis, ut sic Christus, in quantum est Deus, sit prima causa nostrae resurrectionis quasi aequivoca; sed in quantum est Deus & homo resurgens, est causa proxima, & quasi univoca nostrae resurrectionis. Causa autem univoca agens producit effectum in similitudine suae formae: unde non solum est causa efficiens, sed exemplaris istius effectus. Hoc autem contingit dupliciter. Quandoque enim ipsa forma, per quam attenditur similitudo agentis ad effectum, est directe principium actionis qua producit ille effectus, sicut calor in igne calefacente. Quandoque autem illius actionis qua effectus producitur, non est principium primo & per se ipsa forma secundum quam attenditur similitudo, sed principia illius formae; sicut si homo albus generet hominem album, ipsa albedo generantis non est principium generationis activae, & tamen albedo generantis dicitur causa albedinis generati, quia principia albedinis in generante sunt principia generativa facientia albedinem in generato: & per hunc modum resurrectio Christi est causa nostrae resurrectionis: quia illud quod facit resurrectionem Christi, qui est causa efficiens univoca nostrae resurrectionis, agit ad resurrectionem nostram, scilicet virtus Divinitatis ipsius Christi, quae sibi, & Patri communis est: unde dicitur Roman. VIII. 11. Qui suscitavit Jesum Christum a mortuis, vivificabit mortalia corpora nostra. Sed ipsa resurrectio Christi virtute Divinitatis adjuncta est causa quasi instrumentalis resurrectionis nostrae: operationes enim divinae agebantur mediante carne Christi quasi quodam organo, sicut ponit exemplum Damascenus in III. Lib. (de Fid. orthod. cap. XV.) de tactu corporali quo mundavit leprosum, Matth. VIII.

Ad primum ergo dicendum, quod causa sufficiens statim producit effectum stum ad quem ordinatur immediate, (4) non autem effectum ad quem ordinatur mediante alio, quantumcumque sit sufficiens; sicut calor, quantumcumque sit intensus, non statim in primo instanti causat calorem, sed statim incipit movere ad calorem, quia calor est effectus ejus mediante motu. Resurrectio autem Christi dicitur causa nostrae resurrectionis, ut dictum est, non quia ipsa agat resurrectionem nostram, sed mediante principio suo, scilicet virtute divina, quae nostram resurrectionem faciet ad similitudinem resurrectionis Christi. Virtus autem omnia operatur mediante voluntate, quae est propinquissima effectui: unde non oportet quod statim resurrectione Christi facta, nostra resurrectio sit secuta; sed tunc sequitur quando voluntas Dei ordinavit.

Ad secundum dicendum, quod virtus divina non aligatur causis aliquibus secundis, quin effectus illarum posset immediate, vel aliis causis medianibus producere, sicut posset generationem inferiorum corporum causare etiam motu caeli non existente; & tamen secundum ordinem quem in rebus statuit, motus caeli est causa generationis inferiorum corporum. Similiter etiam

(2) Al. deest dormientium. (3) Al. deest ergo. (4) Al. non autem ad effectum. Nicolai: non sic autem effectum.

etiam secundum ordinem quem rebus humanis divina providentia præfixit; resurrectio Christi est causa nostræ resurrectionis; potuit tamen alium ordinem præfigere; & tunc esset alia causa nostræ resurrectionis, qualem Deus ordinasset.

Ad tertium dicendum, quod ratio illa procedit quando omnia quæ sunt in una specie, habent eundem ordinem ad causam primam illius effectus qui est inducendus in totam speciem. Sic autem non est in proposito: quia humanitas Christi propinquior est Divinitati, cujus virtus est prima causa resurrectionis, quam humanitas aliorum: unde resurrectio Christi causatur à Divinitate immediate, sed resurrectio aliorum mediante Christo homine resurgente.

Ad quartum dicendum, quod resurrectio omnium hominum habebit aliquid de similitudine resurrectionis Christi, (5) quod scilicet pertinet ad vitam naturæ, secundum quam omnes Christo fuerunt conformes: & ideo omnes resurgunt in vitam immortalem. Sed in Sanctis, qui fuerunt Christo conformes per gratiam, erit conformitas quantum ad ea quæ sunt gloriæ.

SOLUTIO II.

Ad secundam quæstionem dicendum, quod causam effectui oportet aliquo modo conjungi: quia movens & motum, faciens & factum sunt simul; ut probatur in VII. Physic. text. x. xi. xli. Christus autem resurgens est causa univoca nostræ resurrectionis, ut supra dictum est: unde oportet quod in resurrectione corporum communi aliquo signo corporali dato Christus resurgens operetur: quod quidem signum, ut quidam dicunt, erit ad litteram vox Christi resurrectionem imperantis, sicut imperavit mari, & cessavit tempestas, Matth. viii. Quidam vero dicunt, quod hoc signum nihil aliud erit quam ipsa præsentatio evidens Filii Dei in mundo, de qua dicitur Matth. xxiv. 27. (6) *Sicut fulgur quod venit ab oriente, & apparet in occidente, ita erit adventus Filii hominis.* Et innuntiat auctoritati Gregorii, qui dicit (a), Lib. XXXIX. Moral. cap. xxxii. quod tubam sonare nihil aliud est quam mundo ut iudicem Filium Dei vox ejus dicitur: quia ei apparenti obediat tota natura ad corporum humanorum reparationem sicut imperanti, unde injussu venire dicitur I. Thessal. iv. & sic ejus apparitio in quantum habet vim cujusdam imperii, vox ejus dicitur: & hæc vox quæcumque sit, quandoque dicitur clamor quasi præconis ad iudicium citantis; quandoque autem dicitur sonus tubæ, vel propter evidentiam, ut in littera dicitur, vel propter convenientiam ad usum tubæ qui erat in veteri testamento: tuba enim congregabantur ad concilium, commovebantur ad prælium, & vocabantur ad festum. Resurgentes autem congregantur ad concilium iudicii, ad prælium quo orbis terrarum pugnabit contra insensatos, ad festum æternæ solemnitatis.

Ad primum ergo dicendum, quod Damascenus in verbis illis circa materialem causam resurrectionis tria tangit, scilicet voluntatem divinam quæ imperat, virtutem quæ exequitur, & facilitatem exequendi in hoc quod nutum adjunxit ad similitudinem eorum

(5) Nicolai: illud scilicet quod pertinet. (6) Vulgata: *Sicut enim fulgur venit ab oriente, & paret usque in occidentem, ita erit & adventus &c.*

Ex Edit. P. Nicol. (a) Sub his verbis expresse non occurrit, sed sic in Pastoralis part. II. cap. iv. præconis officium esse ut ante adventum iudicis, qui terribiliter sequitur, quasi tuba clamando gradiatur.

quæ in nobis sunt: illud enim valde facile esset nobis facere, quod statim ad dictum nostrum fit; sed multo major apparet facilitas, si ante verbum prolatum ad primum signum voluntatis, quod nutus dicitur, executio nostræ voluntatis per ministros fiat: & talis noster nutus est quædam causa prædictæ executionis, in quantum per ipsum inducuntur alii ad nostram voluntatem explendam; nutus autem divinus, quo fiet resurrectio, nihil est aliud quam signum ab ipso datum, cui natura tota obediet ad resurrectionem mortuorum; & hoc signum idem est quod vox tubæ, ut ex dictis patet.

Ad secundum dicendum, quod sicut formæ sacramentorum habent virtutem sanctificandi, ut supra dictum est, non ex hoc quod audiuntur, sed ex hoc quod proferuntur; ita illa vox, quidquid sit, habebit efficaciam instrumentalem ad resuscitandum, non ex hoc quod sentitur, sed ex hoc quod proferitur; sicut etiam vox ex ipsa impulsione aeris excitat dormientem solvendo organum sentiendi, non ex hoc quod cognoscatur, quia iudicium de voce perveniente ad aures sequitur excitationem, & non est causa ejus.

Ad tertium dicendum, quod ratio illa procederet, si virtus data illi voci esset ens perfectum in natura: quia tunc quod ex ea procederet, virtutem jam naturalem factam principium haberet. Non autem est talis virtus illa, sed qualis supra dictum est esse in formis sacramentorum.

SOLUTIO III.

Ad tertiam quæstionem dicendum, sicut Augustinus dicit in III. de Trinit. cap. iv. quod sicut corpora crassiora, & inferiora per subtiliora, & potentiora quodam ordine reguntur; ita omnino corpora reguntur à Deo per spiritum vitæ rationalem: & hoc etiam Gregorius in IV. Dialog. tangit. Unde in omnibus quæ corporaliter à Deo fiunt, videtur Deus ministerio Angelorum. In resurrectione autem est aliquid ad transmutationem corporum pertinens, scilicet collectio cinerum, & eorum præparatio ad reparationem humani corporis: unde quantum ad hoc in resurrectione utitur Deus ministerio Angelorum. Sed anima sicut immediate à Deo creata est, ita immediate à Deo corpori iterato unietur sine aliqua operatione Angelorum. Similiter etiam gloriam corporis ipse faciet absque ministerio Angelorum, sicut & animam immediate glorificat. Et istud Angelorum ministerium vox dicitur secundum unam expositionem, quæ tangitur in littera.

Ad primum ergo patet solutio ex dictis.

Ad secundum dicendum, quod ministerium illud erit principaliter unius Archangeli, scilicet Michaelis, qui est Princeps Ecclesiæ, sicut fuit synagoga, sicut dicitur Daniel. x. qui tamen agit ex influentia Virtutum, & aliorum superiorum ordinum: unde quod ipse faciet, superiores ordines quodammodo facient. Similiter inferiores Angeli cooperabuntur ei circa resurrectionem singulorum, quorum custodia deputati fuerunt; & sic vox illa potest dici unius, & plurium Angelorum.

ARTICULUS III.

Utrum tempus resurrectionis oporteat differri usque ad finem mundi, ut omnes simul resurgant.

1. AD tertium sic proceditur. Videtur quod tempus resurrectionis non oporteat differri usque ad finem mundi, ut omnes simul resurgant. Quia major est convenientia capitis ad membra quam membrorum ad invicem, sicut causæ ad effectus quam effectuum ad invicem. Sed Christus, qui est caput nostrum, non distulit resurrectionem suam usque ad finem mundi, ut simul cum omnibus resurgeret. Ergo nec oportet quod priorum Sanctorum resurrectio usque ad finem mundi differatur, ut simul cum aliis resurgant.

2. Præterea. Resurrectio capitis causa est resurrectionis membrorum. Sed resurrectio quorundam membrorum nobilitum propter vicinitatem ad caput, non est dilata usque ad finem mundi, sed statim resurrectionem Christi secuta est, sicut pie creditur de beata Virgine, & Joanne Evangelista. Ergo & aliorum resurrectio tanto propinquior erit resurrectioni Christi, quanto per gratiam & meritum magis ei fuerint conformes.

3. Præterea. Status novi testamenti est perfectior, & expressius portat imaginem Christi quam status veteris. Sed quidam patres veteris testamenti, Christo resurgente, resurrexerunt, sicut dicitur Matth. xxvii. 52. quod multa corpora Sanctorum qui dormierant, resurrexerunt. Ergo videtur quod nec Sanctorum novi testamenti resurrectio differri debeat usque ad finem mundi, ut sit omnium simul.

4. Præterea. Post finem mundi non erit aliquis annorum numerus. Sed post resurrectionem mortuorum adhuc computantur multi anni usque ad resurrectionem aliorum, ut patet Apoc. xx. dicitur enim ibi vers. 4. *Vidi . . . animas decoloratorum propter testimonium Jesu, & propter verbum Dei: & infra: Et vixerunt, & regnaverunt cum Christo mille annis: & ceteri mortuorum non vixerunt, donec consumerentur mille anni.* Ergo resurrectio omnium non differretur usque ad finem mundi, ut sit omnium simul.

Sed contra est quod dicitur Job xxiv. *Homo cum dormierit, non resurgat, donec atteratur cælum, nec evigilabit ut resurgat de somno suo: & loquitur de somno mortis.* Ergo usque ad finem mundi, quando cælum atteretur, resurrectio hominum differretur.

Præterea. Hebr. xi. 39. dicitur: (1) *omnes testimonio fidei probati non acceperunt reprobationem, id est plenam animæ, & corporis beatitudinem, Deo aliud aliud pro nobis providente, ne sine nobis consummarentur, id est perficerentur:* Glossa, ,, ut in communi gaudio omnium majus fieret gaudium singulorum. ,, Sed non erit ante resurrectio quam corporum glorificatio: quia *reformabit copus humilitatis nostræ configuratum corpori claritatis suæ:* Phil. III. 21. & resurrectionis filii erunt sicut Angeli in cælo, ut patet Matth. xxii. Ergo resurrectio differretur usque ad finem mundi, in quo omnes simul resurgent.

QUÆSTIUNCULA II.

1. Ulterius. Videtur quod tempus illud non sit occultum. Quia cujus principium est determinatum.

(1) Al. Homines.

rum, & scitum, & finis potest determinate sciri, eo quod omnia mensurantur quadam periodo, ut dicitur in II. de generatione, text. LVII. Sed principium mundi determinate scitur. Ergo & finis ipsius potest determinate sciri: & tunc erit tempus resurrectionis, & iudicii: ergo tempus illud non est occultum.

2. Præterea. Apoc. xvii. dicitur, quod mulier, per quam Ecclesia significatur, habet locum paratum à Deo, in quo pascatur diebus mille centis sexaginta. Daniel. etiam xxi. ponitur determinatus numerus dierum, per quos anni significari videntur, secundum illud Ezech. iv. 6. *Diem pro anno dedi tibi.* Ergo ex sacra Scriptura potest sciri determinate finis mundi, & resurrectionis tempus.

3. Præterea. Status novi testamenti præfiguratus fuit in veteri testamento. Sed scimus determinate tempus in quo verus testamentum statum habuit. Ergo & potest sciri determinate tempus in quo novum testamentum statum habebit. Sed novum testamentum habebit statum usque ad finem mundi: unde dicitur Matth. ult. 20. *Ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem sæculi.* Ergo potest sciri finis mundi, & resurrectionis tempus.

Sed contra. Illud quod est ignoratum ab Angelis, est etiam hominibus multo magis occultum: quia ea ad quæ homines naturali ratione peringere possunt, multo limpidius, & certius Angeli naturali cognitione cognoscunt; similiter etiam revelationes hominibus non fiunt nisi mediantibus Angelis, ut patet per Dionysium iv. cap. cæl. Hier. Sed Angeli nesciunt tempus determinate, ut patet Matth. xxiv. 36. *De die illa, & hora nemo scit, neque Angeli cælorum.* Ergo tempus illud est hominibus occultum.

Præterea. Apostoli magis fuerunt conscii secretorum Dei quam alii sequentes, ut dicitur Rom. viii. 23. *Ipsi primitias spiritus habent:* Glossa, interlinealis, ,, tempore prius, & cæteris abundantius. ,, Sed eis de hoc ipso quærentibus dictum est Actuum 1. 7. *Non est vestrum nosse tempora, & momenta, quæ Pater in sua potestate posuit.* Ergo multo magis est aliis occultum.

QUÆSTIUNCULA III.

1. Ulterius. Videtur quod resurrectio non fiet subito, sed successive. Quia Ezech. xxxvii. 7. prænuntiatur resurrectio mortuorum, ubi dicitur: *Accesserunt ossa ad ossa, & vidi, & ecce super ea nervi, & carnes ascenderunt, & extensa est in eis cutis desuper; & spiritum non habebant.* Ergo reparatio corporum tempore præcedit conjunctionem animarum: & sic resurrectio non erit subita.

2. Præterea. Illud ad quod exiguntur plures actiones se consequentes, non potest subito fieri. Sed ad resurrectionem exiguntur plures actiones se consequentes, scilicet collectio cinerum, reformatio corporis, & infusio animæ. Ergo resurrectio non fiet subito.

3. Præterea. Omnis sonus tempore mensuratur. Sed sonus tubæ causa erit resurrectionis, ut dictum est. Ergo resurrectio fiet in tempore, & non subito.

4. Præterea. Nullus motus localis potest esse subito, ut dicitur in Lib. de sensu, & sensato, cap. vii. vel apud S. Thom. lect. 16. Sed ad resurrectionem exiguntur aliquis motus localis in collectione cinerum. Ergo non fiet subito.

Sed